

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Privatizacija". Rad ima 11 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

УВОД

Постоје приватна, месовита и државна предузећа. Код приватних предузећа целокупна имовина припада поједницима, и ако се нпр ради о хољадама деоничара. Код мешовитих предузећа само део нето имовине припада појединцу, а остатак може припадати држави. Државна или друштвена предузећа јесу она чија целокупна имовина је у власништву државе или "друштво".

Искуства са државном својином су била неповољна. Државна предузећа су обично функционисала испод очекивања, а на штету и државне благајне и потрошача. Лоше вођена и подвргнута политичким циљевима, са вишком запослених и лошом организацијом, са застарелом технологијом, неконкурентна, увек зависна од државне помоћи и субвенција, са превисоким ценама, та су предузећа јасан доказ како инфериорне ефикасности државне својине, тако и нереалности идеје.

Пре двадесетак година започет је светски процес приватизације, инициран у Великој Британији. Процес је глобалан и захватио је не само бивше социјалистичке земље, већ и развијене и земље у развоју.

Надзор државе над менаџером је знатно слабији него надзор приватних власника, па су зато подстицаји за ефикасно пословање предузећа слабији у државном власништву него у приватном. Државне фирме се не купују и продају на тржишту, па зато не постоји могућност преузимања фирме од стране неког другог власника. Уз то, не постоје акционари који надзиру менаџере у приватним корпорацијама. Затим, политички утицаји доводе до искривљавања циљева и ограничења са којима се менаџери државних предузећа суочавају, на пример кроз чињеницу да се државна предузећа не суочавају са нужношћу плаћања својих обавеза као приватна, као и да им не прети банкрот.

ПРИВАТИЗАЦИЈА

Приватизација представља процес трансфера имовине, односно капитала из јавне (државне) у приватну својину.

Приватизација јесте продаја (или бесплатна продаја) фактора производње који се налазе у државном или друштвеном власништву физичким особама. Код приватизације сваки, идеални део имовине једног предузећа мора припадати, у крајној линији, конкретном појединцу. Због тога је, рецимо, тачно рећи да је неко предузеће у приватном власништву и ако су његови деоничари само институције (друга предузећа или банке) уколико су пак власници тих предузећа и банака приватна лица .

ЦИЊЕВИ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ

Главни проблем државне својине јесте непостојање власника који је заинтересован за рационално коришћење ресурса и њено увећање. Уколико приватно предузеће послује са губитком, губитак ће сносити директно власник, зато је интерес приватног лица повећан за пословање предузећа. Док

код предузећа чији је власник држава, веза између пословања и власника веза је слаба или непостојећа.

Један од проблема код државне својине јесте заинтересованост радника за инвестирање у сопствано предузеће, тј уколико резултати инвестирања нису повећање личног дохотка, већ повећање производње јер је главница капитала у власништву државе.

Систем у коме доминира државна (коју контролише политичка олигархија) доводи до губитка самосталности појединаца и угрожавања људских слобода. Уколико би неко био непожељан, било политички, било да се неке на власти лично замерио, било би довољно избацити га с посла

Постоје два стратешка циња приватизације:

ефикасност у пословно-производним процесима

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com